

[Mimi Jakobsen]

ser opstår der et pasningsproblem. Så længe samfundet kun har råd til at tilbyde disse meget unge elever 2-2¼ times ophold om dagen, vil det være fantastisk svært for forældre at få klaret pasningsproblemerne i forbindelse med børnehaveklasserne. Derfor havde vi gerne set, at skolepasningsordningerne var gået igennem samtidig med dette.

Det er helt givet, at der i udvalget har været mange forskellige opfattelser af, hvad skolepasningsordninger er for noget. Det har vi altså ikke kunnet blive enige om. Nogle ønsker skolepasningsordninger på niveau med fritidshjem i forbindelse med skolerne; andre – og dem hører jeg selv til – mener, at skolepasningsordninger er en anden slags tilbud end fritidshjem, et tilbud til de forældre, som måske ikke har det store pasningsbehov, men netop typisk et pasningsbehov 1 time før skoletid og 1 time efter. Vi mener ikke, det er rimeligt at stille lignende krav til disse skolepasningsordninger, som man gør til fritidshjemmene. Det forudsætter naturligvis, at begge typer er til stede, og at forældre med forskellige behov kan få disse forskellige behov tilgodeset.

Vi håber, at man i næste samling vil kunne samles om en slags skolepasningsordning. Jeg var lidt ked af, at fru Helle Degn ikke åbnede i den forbindelse. Såfremt socialdemokratiet fastholder disse krav til skolepasningsordningerne, er jeg ikke sikker på, at det ser meget bedre ud i næste samling. Men lad os nu tage spørgsmålet op efter sommerferien og så se, om luften er mildnet lidt.

Ebba Strange (SF):

Da vi havde dette forslag til første behandling, kaldte jeg det et forarmet forslag. Jeg synes egentlig også, det er lidt forarmet, at vi helt har måttet opgive at gøre noget ved dette område. Fru Helle Degn siger, at hun gerne havde set SF og de radikale være med i et eller andet forslag. Jeg vil godt sige, at hvis SF var blevet inviteret til nogle grundige drøftelser om, hvordan vi bedst kunne tilrettelægge skolepasningsordninger, så er det klart, at vi ville have deltaget i dem. Men sådan som jeg har oplevet problemet, er det i virkeligheden inden for den socialdemokratiske gruppe selv, man ikke har kunnet blive enige om, hvor store krav vi skulle stille. Det håber jeg så man diskuterer videre dér, for

det er helt givet, at vi her står med en lang række virkelig store, uløste problemer for de forældre, der har udearbejde, og som derfor er nødt til ud over børnenes skoletid at have nogle forsvarlige steder, hvor de børn kan være. Det problem er ikke løst med dette lovforslag.

Noget af det, vi i SF savner meget, og noget af det, som vi egentlig godt vil opfordre folkettingen til at arbejde videre med, er en meget nærmere samordning mellem de institutioner, vi har i social regie, og de institutioner, vi har i uddannelsesregie. Vi mener, vi skaber en opsplitning og en i stykker hakket tilværelse for børnene ved, at vi siger: alle daginstitutionerne ligger i den sociale regie, og uddannelsesinstitutionerne ligger i den kulturelle regie. Vi ved, at der bl. a. ude omkring i kommunerne i virkeligheden er nogle kompetencestridigheder mellem den sociale forvaltning på den ene side og den kulturelle forvaltning på den anden side. I mange tilfælde fører det til, at nogle af de ting, der godt kunne gøres, ikke bliver gjort. Den lovgivning, vi har i øjeblikket, åbner mulighed for, at kommunerne i nær tilknytning til skolerne på disses arealer kan oprette ikke bare fritidshjem, men også socialpædagogiske fritidsforanstaltninger for børn af forskellig art, tilrettelagt efter det behov, der måtte eksistere i det enkelte område. Jeg vil godt bruge denne lejlighed til at opfordre kommunerne til at gå i gang med det, når de nu ikke får de skolepasningsordninger, også fordi jeg tror, det måske kan være med til at nedbryde de barrierer, som efter vores vurdering er et kunstigt skel at stille op i børnenes hverdag.

Jeg mener, at den henvendelse, vi i uddannelsesudvalget fik fra børnekommissionen, i virkeligheden pegede på mange af disse ting, pegede på, at man netop i et år, der er blevet kaldt børnenes år, i stedet for disse lappeløsninger hist og her burde have sat sig ned og kigget på, hvad det er for en helhedssituation, dette samfund byder sine børn. Fru Helle Degn var lidt inde på de lange ventelister. Når man i en udbygningsplanperiode på 5 år opererer med, at der skal være dækning med fritidshjem og lignende institutioner for børn i skolealderen til 10 pct. af børnene, samtidig med at vi ved, at over 70 pct. af mødrene til disse børn er udearbejdende, så har vi et skævt forhold, der ikke tager hensyn til den